

РЕШЕНИЕ

№ 7671

гр. София, 17.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 19.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева

Ева Пелова

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **7914** по описа за **2021** година докладвано от съдия Милена Славейкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Териториална агенция на Национална агенция по приходите - С. (ТД на НАП), чрез процесуалния представител юрисконсулт Й. Й., срещу Решение от 03.02.2021 г., постановено по нахд № 6485/2020г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 98 състав, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 506136-F540019/14.04.2020 г., издадено от директора на Дирекция "Обслужване" при ТД на НАП - С., с което е наложена глоба в размер на 500.00 (петстотин) лева на Ц. Б. Д. затова, че в качеството си на ликвидатор на [фирма] с ЕИК[ЕИК] (понастоящем заличен търговец), не е изпълнила задължението си да подаде заявление за deregистрация на дружеството, съобразно нормата на чл.109, ал.1 от ЗДДС, при наличие на основанията, обективирани в чл. 107, т. 4, б "а" ЗДДС.

В жалбата се релевират доводи за неправилност на обжалвания съдебен акт като постановен в нарушение на материалния закон.

Според касатора въззивният съд неправилно е приел, че при съставянето на АУАН и НП са допуснати съществени процесуални нарушения, изразяващи се в непосочване на датата, на която е вписано прекратяването на търговската дейност и

обявяване на ликвидацията на [фирма] с оглед приложението на разпоредбата на чл.109, ал.1 от ЗДДС. Излагат се съображения, че този елемент от състава на нарушението, предмет на АУАН и НП, може еднозначно са бъде установен от Акта за регистрация по ЗДДС № 220992000931834/27.02.2020г., който е неразделна част и доказателство към процесните актове.

Касаторът счита за неправилен извода на въззивния съд в решението относно това, че административнонаказващият орган е приел за дата на извършване на нарушението 10.01.2020 г.

Според касатора въззивният съд неправилно е приел, че ликвидаторите не са измежду данъчнозадължените лица по смисъла на чл.3, ал.1 и ал.2 от ЗДДС, поради което не следва да носят отговорност за неизпълнение на чл.109, ал.1 от ЗДДС.

Сочи се също така, че след като е започнало производство по ликвидация на дружеството, то назначеният ликвидатор е явява представител на юридическото лице и негово е задължението на подаде заявлението за регистрация. Л. е единственият компетентен да представлява дружеството, включително и пред ТД на НАП – С. в производството по регистрация. Счита за неправилен извода на съда, че закъснение от 46 дни е пренебрежимо малко или несъществено и като такова би могло да обоснове квалифициране на случая като маловажен. Иска се отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго по съществуващото на спора, с което да бъде потвърдено наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът чрез юрк. Й., поддържа касационната жалба на сочените в нея основания. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско такова.

Ответникът Ц. Б. Д., с отговор от 13.08.2021 г. изразява становище за неоснователност на касационната жалба, като счита решението за правилно, мотивирано и законосъобразно.

Прокурорът от СГП дава заключение, че касационната жалба е неоснователна, поради което следва да бъде оставена без уважение.

Административен съд София - град, X.-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена в преклузивния срок по чл.211, ал.1 АПК, вр. чл.63, ал.1, изр.2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл.210, ал. 1 АПК, срещу подлежащо на оспорване, по реда на чл. 208 АПК, съдебно решение.

Разгледана по същество, е неоснователна.

Ц. Б. Д. е привлечена към административно-наказателна отговорност за това, че при извършена проверка на 02.03.2020 г. от отдел "Регистрации по ДДС" при ТД на НАП-С. по повод подадено заявление за регистрация по ЗДДС, с вх. № 2219-1392467/25.02.2020 г. е установено, че [фирма] не е изпълнило задължението си да подаде заявление за задължителна регистрация по ЗДДС на осн. чл.109, ал.1 от ЗДДС в 14 дневния срок от настъпване на съответното обстоятелство по чл.107 от ЗДДС, а именно - обявяване на прекратяване на търговската дейност и ликвидация на дружеството в Търговския регистър към Агенция по вписванията.

Районният съд от правна страна приел, че при съставяне на АУАН и издаване на НП са допуснати съществени процесуални нарушения поради непосочване на датата, на която е вписано прекратяване на търговската дейност и обявяване в ликвидация на [фирма]. На следващо място, СРС е приел, че административнонаказателната

отговорност на дружеството, е неправилно ангажирана, тъй като задължението по чл.109 от ЗДДС не е възникнало за ликвидатора на дружеството. В заключение е формирал извод за маловажност на нарушението, обществената опасност на която се отличавала от типичната за този вид нарушения и била твърде ниска.

Касационната инстанция споделя извода на първоинстанционния съд, че при съставянето на АУАН и при издаването на НП, са допуснати съществени процесуални нарушения, изразяващи се в непълно и неточно описание на датата на извършване на нарушението, което от своя страна е самостоятелно основание за отмяна на НП като незаконосъобразно.

Независимо, че Актът за deregистрация по ЗДДС № 220992000931834/27.02.2020 г. е описан в НП като доказателство в подкрепа на установеното нарушение, в санкционното производство е недопустимо извеждането на датата на извършване на нарушението от други документи, пък били и те известни на наказаното лице. Безспорно се касае за две различни производства – по ЗАНН и за deregистрация по ЗДДС, поради което отделни елементи от фактическия състав на административното нарушение не могат да бъдат взаимствани от други документи, съставени по повод на други производства.

Независимо, че датата на прекратяване на търговеца е известна от публични регистри, то за целите на производството по ЗАНН, вкл. по аргумент от чл.42, т.3-4 от чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН, за ангажиране на отговорността за нарушение по чл.109 ЗДДС, вр. чл. 107, т. 4, б. "а" от ЗДДС, датата на прекратяване на търговеца, като елемент от фактическия състав на нарушението, следва изрично да бъде посочена в АУАН и НП. Съгласно чл.109, ал.1 от ЗДДС в случаите по чл. 107, т. 3 и при прекратяване на юридическо лице с ликвидация, лицето подава заявление за deregистрация в компетентната ТД на НАП в 14-дневен срок от настъпването на съответното обстоятелство по чл. 107 ЗДДС. Прекратяването на юридическото лице търговец е основание по чл. 107, т. 4, б. "а" от ЗДДС за задължителна deregистрация. Безспорно, 14-дневният срок по чл.109, ал.1 ЗДДС тече от датата на прекратяване на търговеца и тази дата е недопустимо да не е посочена в АУАН и НП.

Тази липса на конкретика в АУАН и НП, съчетана с начина на описание на срока за изпълнение на задължението – до 10.01.2020 г., правилно е навела СРС на извод, че конкретната дата на извършване на нарушението – 11.01.2020 г. следва да се изведе от съдържанието на АУАН и НП, но не е посочена в тях, което също е в нарушение на чл.42, т.3-4 от чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН.

За пълнота на изложението следва да се отбележи, че съставът на АССГ не споделя правните изводи на СРС, че ликвидаторът не е задължено лице на административнонаказателна отговорност чл.178, вр. чл.3 ЗДДС. Това пряко следва от задължението им по чл.268, ал.3 ТЗ и от представителните им правомощия по отношение на дружеството в ликвидация съгласно чл.269, ал.1 ТЗ. Още повече, че в случая не е налице спор, че се касае за търговец с прекратена регистрация.

Независимо от изложеното и поради съвпадение с крайния извод на СРС обжалваното решение следва да бъде оставено в сила. Поради съвпадение с крайните изводи на СРС е безпредметно обсъждане на доводите на касатора против приложението на института по чл.28 ЗАНН.

Предвид неоснователността на касационната жалба и на основание чл. 63, ал. 3 от ЗАНН, във вр. с чл. 143, ал. 4 от АПК, на ответника в настоящото производството се следват сторените разноси в касационната инстанция. Те възлизат на 300 /триста/

лева - възнаграждение за адвокат, договорено и заплатено в брой, съгласно представения договор за правна защита и съдействие /л. 19 от делото/. Възражението на касатора за прекомерност на адвокатското възнаграждение е неоснователно предвид определянето му в минимален размер съгласно Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното и на осн. чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, Административен съд София - град, X. касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 03.02.2021 г., постановено по НАХД № 6485/2020г. по описа на СРС, 98 състав.

ОСЪЖДА Националната агенция за приходите, [населено място] да заплати на Ц. Б. Д., сумата 300 /триста/ лева - разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.